

по просташкий си животъ. Той, като се научилъ за желание то на обсадени ти, дошълъ до Иерусалимъ пѣшакъ, водештецъ за водило то камила та си, на която седѣлъ слуга та му. Омаръ склонилъ да уварди Божий Гробъ и християнскити црѣкви; нъ на мѣстото на Соломоновий храмъ той заповѣдалъ да сградятъ мохамеданска джамия. Отъ покорени ти народи се избаввали само ония, които ставали мохамедане, кога станяли мохамедане, и тии съшто така трѣбовало да распространяватъ нова та вѣра съ оръжие, и съ това умножавали войска та на завоевателите ти. Араби ти, като народъ оште дивъ, кога призимали нѣкоя земя грабили и съсипвали (нъ не били толкова страшни, както Хуни ти). Приказоватъ, че арабскій войвода, като призелъ Александрия, пратилъ да попитатъ халифъ Омара, какво да направи съ прѣголѣма та александрийска библиотека. Дебелакъ тъ Омаръ отговорилъ: »Ако е написано въ тия книги съшто то, штото е въ коранъ тъ, то тии не са потрѣбни, а ако има въ тѣхъ онова, што нѣма въ Коранъ тъ, то тии са врѣдни; и така трѣбова да се изгорятъ.« Слѣдъ това прѣзъ нѣколко недѣли обшти ти александрийски бани се топили съ грѣцки ти ръкописи. (Нъ такъви приказки не са до толкова за вѣроване).

Омайядовци. На врѣме то на четвъртий халифъ, Али (браточедъ на Мохамеда), станали размирици въ Арабскій халифатъ. На онова врѣме мохамедане ти зели да се дѣлятъ на двѣ вѣроисповѣдни секти; на *сунити*, сир. които припознавали свештена та книга Суни или събрание на всякакви прѣдания за Мохамедовий животъ, и на *шити* (отстъпници), които отхвърляли Суни. (На сегашно врѣме сунити ти са Турци ти, а шити — Перси ти). Перси ти били привърженци Алиеви, та искали да уздравятъ прѣстолъ тъ за негово то потомство. Сунити ти станали среншта Али подъ главатарство то на сирійскій намѣстникъ Моа-